

Societat

**Reptes socials
prioritaris de
les entitats
per al 2015**

Consideren urgent garantir l'alimentació i l'atenció infantil i també l'habitatge

VOL VIURE AMB
#CATALUNYADIGNITAT

Polítiques dirigides a l'autonomia de totes les persones

CRISI Amb una taxa de pobresa del 20% urgeix una prioritització d'uns pressupostos socials **SOLIDARITAT** Les entitats cobreixen sovint les necessitats més bàsiques **SUFICIÈNCIA** Reclamen al govern que cap família estigui sense ingressos mínims

Sònia Pau
BARCELONA

Dues de cada deu persones que viuen a Catalunya estan en risc o situació de pobresa. Aquest percentatge ha anat augmentant els últims anys i vol dir que cada cop més persones viuen amb menys de 9.423 euros nets anuals. La desagregació per edats de l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat) demostra que aquest risc de pobresa té més incidència entre els menors de 16 anys (27,3%), mentre que la franja que en té menys és la dels majors de 65 (12,4%) per l'efecte de les pensions. Experts i entitats d'atenció a les persones vulnerables adverteixen que el panorama de cara al 2015 no és gaire esperançador, perquè la clau està en la creació de llocs de treball prou ben remunerats perquè cada família pugui cobrir les seves necessitats bàsiques.

La preocupant fotografia que ofereixen les estadístiques la corroboren "les entitats de trinxera". Càritas Diocesana de Barcelona i el Casal dels Infants han fet balanç del 2014 fa pocs dies: Càritas ha passat de 17.900 a 24.000 usuaris, amb un increment del 55% de serveis prestats, mentre que el Casal ha superat els

Les xifres

106.700

llars no tenen cap mena d'ingrés regular, mentre que 220.700 tenen tots els adults sense feina.

4.366

famílies a Catalunya van perdre el seu habitatge (de compra o lloguer) per impagaments entre l'abril i el juny.

50.000

firmes necessiten els promotors de la ILP contra l'anomenada emergència habitacional, social i la pobresa energètica.

1.600 nens i joves atesos, i s'ha trobat que ha rebut 1.400 sol·licituds per a 240 places de cursos de formació laboral. Són dos casos, però il·lustren la situació.

Prestacions i serveis

"Les escoles i entitats no podem assumir qüestions com ara l'alimentació, la roba i el material escolar", adverteix el president de la Federació d'Entitats per a la Infància i l'Adolescència (Fedaiia), Jaume Clupés, que reclama una renda garantida per a les famílies amb fills perquè siguin autònoms per gestionar-se. En la mateixa línia, des de la Federació d'Associacions de Gent Gran de Catalunya (Fateg), la proposta és que es millorin les prestacions i els serveis d'atenció a les persones.

Entre els col·lectius que més pateixen les retallades hi ha les persones amb discapacitat. La presidenta de Dincat (Federació Catalana de la Discapacitat Intel·lectual) planteja

diferents prioritats per a l'any vinent: que les més de sis-cents persones que esperen per accedir a un servei d'atenció de dia o per una residència tinguin plaça, que s'ajusti el sistema educatiu a les necessitats dels joves i també que s'aturi el nou sistema de copagament, que Dincat considera "injust".

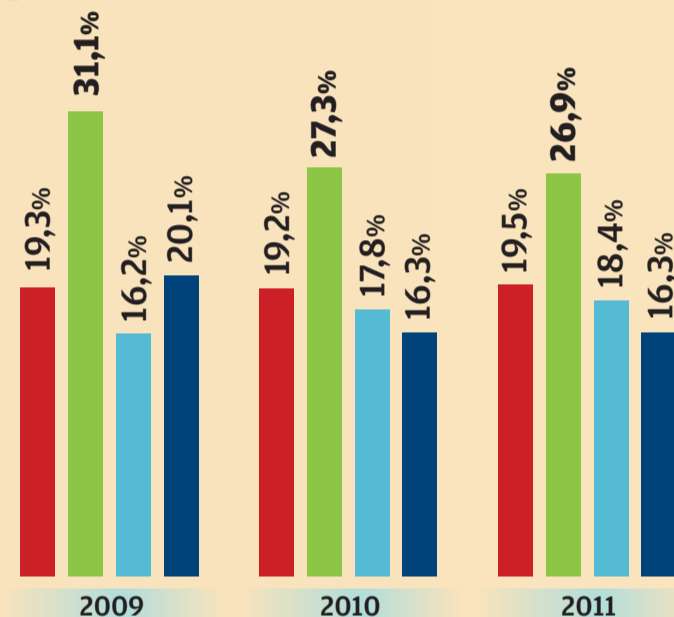
També la qüestió econòmica preocupa les persones amb dependència, d'una banda, per les dificultats d'accedir a un servei o prestació i, d'una altra banda, el fet que per qüestió d'incompatibilitat d'ajudes ara es reclamin quantitats molt altes a algunes famílies.

Una de les novetats del 2014 ha estat que el ple del Parlament dedicés al març un ple monogràfic a la pobresa i les desigualtats. Nou mesos després, però, poc del que allà es va parlar s'ha convertit en realitat. Sí que s'han reforçat en certa manera les beques menjador i l'atenció amb casals i

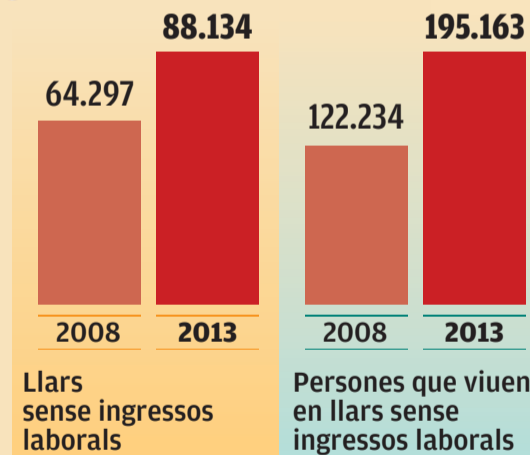
colònies als menors en període de vacances, però cap solució prou contundent contra la pobresa energètica. La mobilització ciutadana no s'atura i ha fet, per exemple, que el Parlament hagi de discutir una iniciativa legislativa popular (ILP) per la renda garantida de ciutadania. ■

Retrat de les situacions de pobresa

Taxa de risc de pobresa per edat

Llars sense ingressos laborals

Infància

Renda garantida familiar per a la infància

Cal garantir a les famílies uns ingressos mínims que cobreixin les necessitats quotidianes. Les escoles i entitats no poden assumir qüestions com ara l'alimentació, la roba i el material escolar. Ha de ser una prioritat absoluta que tots els infants i adolescents tinguin cobertes les necessitats bàsiques i per això necessitem una renda garantida familiar. Catalunya destina actualment el 0,9% del seu PIB a polítiques d'infància i família contra el 2,2% de mitjana europea. Ha estat així en

temps de crisi i de prosperitat. És hora que la infància sigui una prioritat de les polítiques públiques i destinem un percentatge més alt dels nostres recursos a garantir el seu benestar. Necessitem invertir en una renda garantida familiar però també en polítiques de qualificació i inserció laboral per a joves i adolescents i en petita infància. El 2015 ha de ser l'any que per fi avancem cap a homologar les nostres polítiques d'infància i família amb la mitjana europea. Ha de ser l'any també que millorem la nostra fiscalitat. Sense uns ingressos suficients no podem finançar un futur millor per a la infància.

■ JAUME CLUPÉS, PRESIDENT DE LA FEDAIA

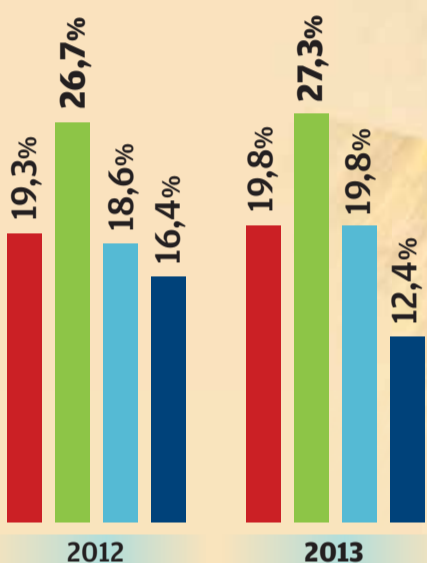
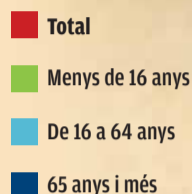
L'APUNT

Pla de rescat per als clients dels bancs

Carles Sabaté

Les administracions estatal i europea s'han preocupat força de salvar els sistemes bancaris insuflant una milionada en plans de rescat bancari. S'ha salvat el sistema de la bancarrota, probablement, però ningú no va pensar en la bancarrota de les famílies o dels estalviadors. Es va cedir els diners als gestors bancaris per equilibrar els seus deutes. El president de Càritas Bar-

celona, Salvador Busquets, insisteix en una proposta que hauria pogut ajudar les famílies. I per què una part d'aquests diners donats als bancs no es podien donar als clients dels bancs més vulnerables? Amb el compromís de seguir-hi vinculats i que no s'ho gastessin en ximpleries, s'hauria ajudat famílies, clients i bancs... i consumidors en general. No s'hi va pensar?

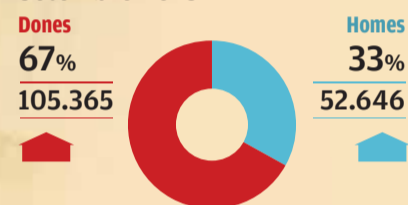
Llei de la dependència

Perfil de les persones beneficiàries per gènere

Novembre 2012

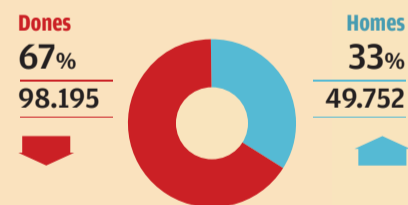
Setembre 2013

Juny 2014

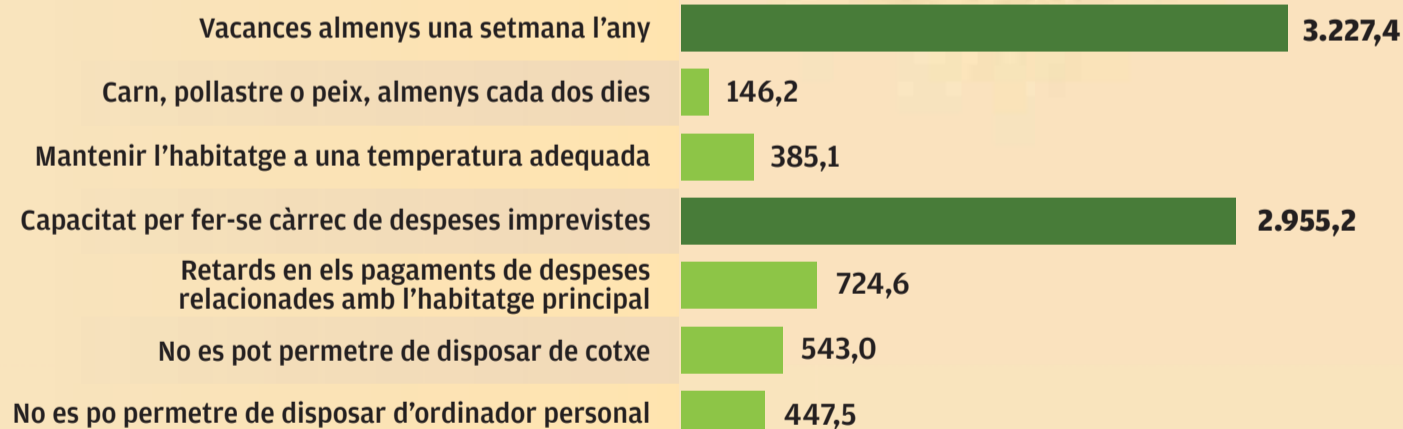

Novembre 2012

FONTS: IDESCAT, DEPARTAMENT DE BENESTAR SOCIAL I FAMÍLIA, UGT

Població amb privació material per tipus de privacions

Gent gran

Cal reconstruir les prestacions i l'atenció a les persones

L'any 2015 vindrà condicionat pel procés perquè els catalans decideixin el seu futur: si s'aprova un nou pressupost o es prorroga, si té un alt contingut social, quin govern hi haurà i si hi haurà unitat política i estabilitat general. Tothom, administracions i ciutadans, cal que reconstruïm les prestacions i també les atencions a les persones que han quedat reduïdes i malmes, entenent com a propi tant dolor i angonya. Els sectors i entitats d'atenció a les persones han de man-

tenir-se fermes servint, solucionant, millorant i ajudant tothom que ho necessiti. Les administracions han d'assumir el lideratge, però a tots ens correspon participar en les solucions com a coresponsables de la vida amb dignitat de qualsevol persona. Caldrà ser imaginatius per trobar respostes adients, innovadores, ajustades a la realitat econòmica, visualitzar necessitats i mancances emergents i donar-hi solució, trobar maneres perquè la societat i les persones avancin i es mantinguin en pau i cohesió social. La Fatec assumirà aquests reptes i hi respondrà bé i amb generositat.

■ MARIO CUGAT I LESEURS, PRESIDENT DE LA FATEC

Discapacitat

Eliminar les llistes d'espera als serveis i aturar el copagament

Des de Dincat (Federació Catalana de la Discapacitat Intel·lectual), encarem el 2015 amb la mateixa força que acabem l'any: reclamant el compliment dels drets del col·lectiu. És urgent donar resposta a les 650 persones que, segons càlculs estimatius, esperen accedir a un servei d'atenció de dia o residencial. Insistim que són recursos bàsics i irrenunciables perquè garanteixen la inclusió social. En educació, és totalment prioritari donar resposta als joves que han acabat

l'escolarització obligatòria. El nombre de places de formació és insuficient, no hi ha cap oferta pública fora de la província de Barcelona, no s'ajusta a les necessitats reals de les empreses i, a més, amb l'última reforma educativa hem perdut l'FP adaptada o específica. I, sens dubte, continuarem treballant perquè el govern aturi la nova ordre de copagament i la renegociï amb el sector. La norma, basada en uns criteris que considerem que no corresponen a la realitat de les persones amb discapacitat, les empobreix i a més les priva de tenir una vida digna i autònoma.

■ ROSA CADENAS, PRESIDENTA DE DINCAT

VOL VIURE AMB
#CATALUNYA DIGNITAT

Pobresa infantil i habitatge són els reptes prioritaris

■ Les ONG urgeixen a les administracions una aposta valenta per les polítiques socials ■ Pendants els acords del Parlament del març per reformar la renda mínima i resoldre la pobresa energètica

Sònia Pau
BARCELONA

La xarxa d'entitats socials s'estan convertint en el coixí per a moltes famílies sense ingressos o amb ingressos mínims. Van ser les primeres a donar el senyal d'alerta i a definir el moment amb expressions com ara "situació d'emergència" o "de postguerra". La Creu Roja, Càritas i la Taula del Tercer Sector coincideixen que la gran prioritat de l'any vinent ha de ser abordar la lluita contra la pobresa i paral·lelament treballar per la igualtat d'oportunitats.

"Ens preocupa especialment que la taxa de risc de pobresa dels infants (27,3%) estigui més de 6 punts per sobre que la de la mitjana de la població catalana o que moltes famílies depenguin de les pensions, en molts casos exigües, de la gent gran", planteja el president de la Creu Roja a Catalunya, Josep Marquès. També la pobresa infantil és una de les prioritats de Càritas a l'hora de plantejar les necessitats del 2015: "Volem garantir a les famílies que els seus infants creixeran sans, en igualtat d'oportunitats a l'escola, en una

La Creu Roja, com altres entitats, va reforçar durant l'estiu els serveis d'alimentació dels casals ■ ELISABETH MAGRE / ARXIU

llar feliç, oferir-los més possibilitats per encarar el present i mirar el futur amb esperança", indica el director de l'entitat, Salvador Busquets.

Les dades sobre pobresa evidencien que el 19,8% de la població catalana —cinc dècimes més que el

2012— no tenen les necessitats bàsiques cobertes. La mitjana a tot l'Estat és del 20,4% i la de la Unió Europea, el 16,7%. "La pobresa continua creixent i l'any vinent s'hauran de reforçar i ampliar les mesures i pressupostos per evitar-la", reclama la pre-

sidenta de la Taula del Tercer Sector Social, Àngels Guiteras. De fet, Guiteras recorda mesures pendents sorgides de les resolucions del ple monogràfic del Parlament sobre la pobresa del març, com la reforma de la renda mínima d'inserció (RMI) o buscar

solucions a la pobresa energètica. Tot plegat passa perquè les famílies tinguin uns ingressos mínims per cobrir les necessitats bàsiques. Busquets aposta perquè cada llar "pugui assegurar la seva autonomia econòmica, alimentària i el manteni-

ment de l'habitatge, però sobretot, mantenir la dignitat". Guiteras hi afegeix que cal que l'Estat incrementi el salari mínim, que s'ampliïn les prestacions per als desocupats i que es canviï la legislació de les hipoteques. Pel que fa a la Generalitat, demana més pressupost per ampliar no només els beneficiaris de la renda mínima, sinó també els ajuts al pagament de lloguers, les beques menjador i les prestacions de la llei de dependència. Càritas també insisteix en la necessitat

La xifra

2,1

milions de catalans van ser atesos l'any 2011 per entitats del tercer sector social. Un 25% més que el 2007.

d'augmentar el parc d'habitatges de lloguer social a un preu assequible i que creixi la xarxa d'escoles bressol públiques. Una altra necessitat que detecten entre els seus usuaris és que cal reforçar la xarxa d'atenció en salut mental per a infants i joves.

"Tenim 220.700 famílies amb tots els membres a l'atur i cal augmentar les partides destinades a polítiques socials, així com les polítiques d'ocupació", diu Marquès. Des de Creu Roja estan convençuts que és fonamental el treball en xarxa d'entitats, administracions i empreses, com fan amb l'Aliança Humanitària per a l'Alimentació Infantil. ■

Dependència

Aposta decidida per la llei catalana de l'autonomia personal

Les famílies continuarem lluitant aquest 2015 perquè els nostres drets no caiguin. Volem deixar de pagar les conseqüències d'una llei de la dependència incompleta pel que fa als pressupostos, progressivament desmantellada i que, en teoria, havia de promoure l'autonomia de les persones. Necessitem suport econòmic per poder fer front al greu grau comparatiu que comporta una discapacitat. Demanem, per tant, que no hi hagi més revisions de grau

de dependència a la baixa, que l'administració pagui el deute que té amb algunes famílies i que resolgui de manera diligent els 1.500 casos de famílies a qui ara es reclama el retorn d'uns diners ja cobrats per una incompatibilitat injusta.

Esperem que el govern faci una aposta decidida i ferma i que la tan promesa llei catalana de promoció de l'autonomia personal sigui una realitat que ens assegurï tenir una vida digna, inclusiva i en igualtat d'oportunitats que la resta de ciutadans. Nosaltres també som ciutadans de ple dret.

■ FERRAN FELIUS, PRESIDENT D'ENCERT

Sense sostre

És inacceptable que hi hagi 450.000 pisos buits a Catalunya

La prioritat del 2015 hauria de ser posar fi a la pobresa. Però, malauradament, el 2015 serà un any en què encara hi haurà massa gent sense els mínims possibles per tirar endavant. Segurament, el 2016 també. I si continuem sense prendre'ns seriosament el problema, el 2017 estarem encara pitjor.

És inacceptable que hi hagi 450.000 pisos buits a Catalunya quan en calen 230.000. Però és així. És imprescindible fer passos

de gegant per abordar aquest problema, el de l'habitatge. Els governs avancen massa poc a poc i fan tard. La ciutadania ha de fer el pas i posar pisos disponibles i, a més, amb lloguers socials.

La millor fórmula és el contacte directe propietari-llogater. Però poden sorgir dubtes cap a certs col·lectius vulnerables o amb pocs recursos. En aquests casos les entitats socials poden solucionar aquests dubtes o també fer d'intermediaris, de manera que, en cas de dificultats, sempre hi hagi garantida una resposta adequada.

■ FERRAN BUSQUETS, DIRECTOR D'ARRELS FUNDACIÓ